

[Lilli Gyldenkilde]

Ingen vil fortælle os noget om, hvilke tanker man gør sig. Vi har kunnet få at vide, hvilke tanker de ikke gør sig, og jeg skal ikke undlade at takke finansministeren for, at jeg da i det mindste fik det svar, at man påtænker ikke, at det er de sociale ydelser, som skal holde for, som man skal hive pengene hjem fra.

Det skal jeg sandelig gøre mit til at fastholde finansministeren på, for det kan meget vel tænkes, ikke mindst efter diskussionen ved førstebehandlingen, hvor det blev klarlagt for alle af hr. Gammelgaard fra de konservative, efter at han havde talt med finansministeren og statsministeren, at velstandstigningen, som disse ydelser også bliver reguleret efter, skulle man ikke regne med fremover. Til gengæld kan arbejdsgiverne altså regne med fremover, at det bidrag, de giver til sociale ydelser – hvor man har måttet indsætte en bestemmelse i loven om, at tilskuddet ikke må overstige det, de rent faktisk yder – slipper de for i fremtiden. Man må i den forbindelse sige velbekomme til det radikale venstre.

Vi har haft megen fornøjelse af mange deputationer i arbejdsmarkedsudvalget. Det har været hårdt at sidde der i de mange nat-tetimer, men vi har haft megen fornøjelse af det. Der kommer mange mennesker, man kan lytte til. Det gælder også den konservative hr. Bo Kristensen, som ikke kan finde ud af at telefonere de rigtige steder hen, kan jeg forstå. Man kan få mange gode oplysninger af de mennesker, men ingen af de gode oplysninger, vi har fået fra folk, der er topplaceret i fagbevægelsen og derfor kender disse ting, og fra mennesker, som bare kom og fortalte os, hvordan virkningen ville være for dem, har gjort indtryk. Jeg synes, det er meget beskæmmende, at intet har gjort indtryk på de borgerlige politikere.

Må jeg slutte med at sige, at jeg mener stadig væk, at der i hvert tilfælde i forbindelse med disse forslag ikke er tale om, at fordi man er et flertal, er man også de klogeste. Tværtimod, man er bare et flertal.

Lone Dybkjær (RV):

Hr. Svend Auken startede med at sige, at han var endnu mere fast i troen, i hvert fald på, at indgrebet var forkert. Jeg må nok sige, at det tror jeg ikke rigtig på. Jeg tror i og for

sig, at hr. Svend Aukens tro har været rimelig fast hele tiden.

Det, jeg synes er afgørende, og som socialdemokratiet ikke har givet os noget svar på, er: hvornår ville socialdemokratiet egentlig have grebet ind? Hvor længe ville de egentlig have ladet denne konflikt løbe? Når jeg spørger så interesseret, er det naturligvis, fordi vi har været i den situation, at vi sammen med socialdemokratiet temmelig hurtigt har grebet ind, og inden der kom en konflikt på arbejdsmarkedet. Derfor vil jeg både af hensyn til det historiske og af hensyn til fremtiden gerne vide: hvad er egentlig socialdemokratiets holdning? Hvornår havde de forestillet sig at de ville gribe ind i konflikten, hvis de i øvrigt havde haft regeringsmagten? Det har vi ikke fået noget svar på.

Jeg vil godt sige om det radikale venstres holdning, at vi straks fra starten har sagt, at der burde gribes ind. Lidt højtideligt kan man sige, at det sådan set er i overensstemmelse med alt, hvad vi har sagt, siden partiet blev stiftet, nemlig at vi ikke mener, krige er en god måde at løse problemer på. Derfor har vi også historisk set altid ment, at der ikke burde være konflikter på arbejdsmarkedet, og at der burde gribes ind. Derfor sagde vi, straks konflikten var en realitet, at regeringen burde gribe ind.

Det er selvfølgelig ikke ensbetydende med, at vi synes, det er et let indgreb. Det er ikke noget, man gør nemt, alene af den grund, som mange har peget på, at der i denne situation ikke lå en skitse til et mæglingforslag. Der var faktisk ikke noget grundlag, vi kunne gå ud fra. Der var et udkast til et grundlag for afslutning af nogle forhandlinger, men det har ikke noget med en mæglingsskitse at gøre.

Den socialdemokratiske ordfører siger også, at det ikke er retfærdigt, hvad der sker. Nej, jeg tror heller ikke, at det er totalt retfærdigt. Det tror jeg i øvrigt ikke at ret meget af det, vi laver herinde, kan blive. Jeg tror, vi lige så godt kan gøre os klart med det samme, at i al lovgivning vil der være nogen uretfærdighed. Det tror jeg vi skal erkende, det er dumt ikke at gøre det, og så gælder det om at finde en rimelig balance. Det er det, det handler om. Det er aldrig sort og hvidt. Vi får det altid stillet op, i og for sig både af den socialdemokratiske og af den borgerlige side, dengang de var i opposition,